

Nr 121.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående rätt för medarbetaren vid landsmålsarkivet i Uppsala L. J. Levander och föreståndaren vid landsmålsundersökningarna i Lund A. N. Lindqvist att för placering i löneklass tillgodoräkna viss tidigare tjänstgöring; given Stockholms slott den 20 februari 1931.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Sam. Stadener.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 20 februari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, HANSÉN, RUNDQVIST.

Departementschefen, statsrådet Stadener anför härefter:

I skrivelse den 28 maj 1930, nr 296, anmälde riksdagen, att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och med bifall till två i ämnet väckta motioner (I: 139 och II: 307) till bestridande av med landsmålsundersökningarna i riket förenade kostnader för budgetåret 1930/1931 under åttonde huvudtiteln anvisat ett extra anslag av 67,040 kronor att utgå i enlighet

Rätt för medarbetaren vid landsmålsarkivet i Uppsala L. J. Levander och före-

ståndaren vid
landsmåls-
undersök-
ningarna i
Lund A. N.
Lindqvist
att för place-
ring i löne-
klass till-
godoräkna
viss tidigare
tjänstgöring.

med den närmare fördelning och enligt de villkor, Kungl. Maj:t kunde finna gott föreskriva.

I huvudsak torde jag beträffande tillkomsten och fördelningen av nämnda anslag kunna inskränka mig till att hänvisa till dels Kungl. Maj:ts proposition nr 115 till 1929 års riksdag, dels punkt 271 av 1930 års åttonde huvudtitel, dels riksdagens ovanberörda skrivelse den 28 maj 1930, nr 296, dels ock punkt 291 av 1931 års åttonde huvudtitel.

Såsom närmare framgår av nyssberörda punkt 291 av 1931 års åttonde huvudtitel meddelade Kungl. Maj:t den 20 juni 1930 åtskilliga föreskrifter med anledning av 1930 års riksdag ovan omförmälda beslut. Kungl. Maj:t föreskrev därvid bland annat, att från och med den 1 juli 1930 tills vidare, så länge riksdagen för ändamålet anvisade medel, skulle vara anställda

ej mindre vid landsmålsarkivet i Uppsala

dels en föreståndare, med rätt för denne befattningshavare att åtnjuta avlöning motsvarande lönegraden 30 av den löneplan, som innefattas i avdelningen B av avlöningsreglementet den 22 juni 1921 i dess lydelse enligt kungörelsen den 6 juni 1925 (nr 270),

dels ock två medarbetare, med rätt för en var av dessa befattningshavare att åtnjuta avlöning motsvarande lönegraden 26 i samma löneplan,

än även vid landsmålsundersökningarna i Lund en föreståndare, med rätt för denne befattningshavare att åtnjuta avlöning motsvarande lönegraden 28 av samma löneplan,

och skulle i avseende å samtliga nu nämnda befattningshavare gälla bestämmelserna i 33 § av kungörelsen den 26 juni 1925 med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen.

Vidare förordnade Kungl. Maj:t den 21 november 1930

dels docenten vid universitetet i Uppsala filosofie doktorn A. H. Geijer att tills vidare vara föreståndare för landsmålsarkivet i Uppsala,

dels docenten vid universitetet i Uppsala, filosofie doktorn J. A. Götlind och filosofie doktorn L. J. Levander att tills vidare vara medarbetare vid landsmålsarkivet i Uppsala,

dels ock docenten vid universitetet i Uppsala, lektorn vid högre allmänna läroverket i Örebro, filosofie doktorn A. N. Lindqvist att tills vidare vara föreståndare för landsmålsundersökningarna i Lund,

en var med de åligganden, som av Kungl. Maj:t bestämdes, samt med rätt för en var av dem att åtnjuta avlöning enligt bestämmelserna i ovanberörda brev den 20 juni 1930.

Under punkt 291 av 1931 års åttonde huvudtitel framhöll jag beträffande beräkningen av de medel, som kunde bliva erforderliga för bestridande under budgetåret 1931/1932 av med landsmålsundersökningarna i riket förenade kostnader bland annat:

Under punkt 271 av 1930 års åttonde huvudtitel hade min företrädare i statsrådsämberet anfört bland annat, att man vid beräkningen av de för budgetåret 1930/1931 erforderliga medlen torde böra räkna med en särskild post för löneförhöjning. Han ansåg sig emellertid till en början endast behöva räkna med ett ålderstillägg till en var av de befattningshavare, som kunde komma att förordnas å omförmälda tjänster. Därest blivande innehavare av här ifrågakvarande befattningar redan omedelbart efter befattningarnas tillträdande prövades berättigade till flera ålderstillägg, borde här för erforderliga medel bestridas av övriga till vederbörande institutions förfogande ställda medel. För ett kommande år borde emellertid i så fall anslaget höjas med erforderligt belopp.

Då förordnanden för innehavarna av här ifrågakvarande befattningar meddelats så sent som den 21 november 1930, hade givetvis icke frågan om deras eventuella rätt till ålderstillägg ännu hunnit prövas och avgöras av Kungl. Maj:t. Jag saknade sålunda för det dåvarande möjlighet att göra någon beräkning i detta hänseende.

Vad emellertid till en början budgetåret 1930/1931 beträffade, torde — om eventuellt ålderstillägg för denna tid komme att tillerkännas någon eller några av dessa befattningshavare till belopp, som överstiga de härför beräknade anslagsposterna — möjlighet finnas att inom ramen för det av riksdagen anvisade anslaget å 67,040 kronor bestrida dessa kostnader.

För budgetåret 1931/1932 torde likaså möjliga kostnader för ålderstillägg få bestridas av övriga till vederbörande institutioners disposition ställda medel, vilka jag föreslog måtte beräknas till samma belopp som för innevarande budgetår eller sammanlagt 67,040 kronor. Jag framhöll emellertid — liksom min företrädare i statsrådsämberet — att jag utginge från att, så snart de för ålderstillägg erforderliga medlen kunde beräknas, här förevarande anslag komme att höjas med erforderligt belopp.

Hos Kungl. Maj:t hava nu doktor Levander och docenten Lindqvist hemställt om rätt att för uppflyttning i löneklass få tillgodoräkna sig viss föregående tjänstgöring, och anhåller jag nu att få lämna en redogörelse för dessa framställningar.

Doktor Levander har anhållit att från och med den 1 januari 1931 få åtnjuta avlöning motsvarande högsta löneklassen av lönegraden B 26.

Doktor Levander har härvid, jämte annat, åberopat dels ett intyg av föreståndaren för landsmålsarkivet i Uppsala, professor H. Geijer, dels ock ett intyg av landsmålsarkivets styrelse.

Professor Geijer har i sitt berörda intyg anfört bland annat:

Fil. doktor Lars Levander, som tidigare alltifrån år 1904 arbetat på undersökningar och samlingar rörande dialekter, folkliv, folktraditioner och ortnamn i övre Dalarne, har från och med den 1 maj 1920 varit anställd i landsmålsarkivets tjänst mot arvode, som utgått dels ur donationsmedel, dels ur anslag, som Kopparbergs läns landsting beviljat till landsmålsarkivet, dels ur lotterimedel.

Villkoren för Levanders anställning med avseende på ersättning och arbetstid, som bestämts av styrelsens eller dess arbetsutskotts vid olika tillfällen fattade beslut, ha flera gånger växlats, beroende bland annat därpå att institutionen ej alltid disponerat tillräckliga medel för att honorera

honom för full arbetstid hela det löpande året, vadan Levander i viss mån varit hänvisad till att genom enskilt förvärvsarbete (i vissa bokförlags tjänst) bereda sig extra inkomster. Någon semestertid med bibehållet arvode har Levander aldrig kunnat tillgodoräkna sig under de förhållanden, som rått intill den 1 juli 1930. Sammanlagda tiden av Levanders effektiva tjänstgöring under tiden den 1 maj 1920—den 30 juni 1930 uppgår till 7 år 10 ½ månader. Under samma tid har han, enligt varje gång av styrelsens arbetsutskott beviljat medgivande, varit frånvarande under sammanlagt 2 år 3 månader 16 dagar, för vilken tid han icke uppburit något arvode.

Landsmålsarkivets styrelse har anfört bland annat:

Levander har tjänstgjort vid landsmålsarkivet från och med den 1 maj 1920, då han av styrelsen anställdes efter särskilt avtal, som tid efter annan förnyats, intill den 1 juli 1930. Från sistnämnda dag har han genom kungl. brev den 20 juni 1930 förordnats att, intill dess tillsättning på föreskrivet sätt ägt rum, uppehålla den befattning, vartill han den 21 november 1930 förordnats. Levanders tjänstgöring har hela tiden varit av väsentligen samma art som nu, börjande med en mera begränsad undersökning av Sveriges kanske viktigaste dialektområde: övre Dalarne, där arbetet hela tiden utförts under Levanders ledning. Sedermera har hans arbete därjämte ägnats åt allmänna uppgifter. Under de första åren omfattade hans tjänstgöring 5 timmar dagligen, men ökades från och med den 1 juli 1926 till 6 timmar och från den 1 juli 1930 till 7 timmar.

Enligt ovan berörda avtal med styrelsen har han under tiden den 1 maj 1920—den 30 juni 1930 ej åtnjutit någon semester med bibehållet arvode, men har däremot varje år, utom det första, för olika ändamål uttagit kortare eller längre ledighetstider, nämligen under år 1921 3 månader och 15 dagar, under år 1922 2 månader och 9 dagar, under år 1923 3 månader och 11 dagar, under år 1924 1 månad och 26 dagar, under år 1925 2 månader, under år 1926 5 månader, under år 1927 3 månader, under år 1928 3 månader, under år 1929 2 månader och 15 dagar samt under år 1930 (intill 1 juli) 1 månad, således intill den 1 juli 1930 en tid av sammanlagt 2 år och 3 ½ månad.

Styrelsen vitsordar slutligen, att Levander med utmärkt nit och utmärkt skicklighet utfört de uppdrag, som inom arkivet enligt vad ovan förmäls anförtrots åt honom.

Över denna ansökning har statskontoret den 30 december 1930 avgivit utlåtande och därvid anfört:

Jämlikt bestämmelserna i nädiga brevet den 20 juni 1930 skola i avseende å sökanden gälla bestämmelserna i 33 § av kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlösningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen. Levander äger alltså, där ej Kungl. Maj:t annorlunda bestämmer, åtnjuta lön enligt löneklass, som är närmast lägre än den, som skulle hava gällt, därest han hade varit innehavare av ordinarie tjänst inom lönegraden B 26.

Av handlingarna i förevarande ärende framgår, att Levander, vilken alltsedan år 1904 arbetat på undersökningar av enahanda slag, som åligga honom å innehavande befattning, anställdes vid landsmålsarkivet i Uppsala redan den 1 maj 1920, där han sedan dess tjänstgjort. Under denna tid

har han icke varit berättigad till någon semester, men däremot under varje år begagnat sig av någon tids tjänstledighet, sammanlagt 2 år 3 månader 16 dagar. Dessförinnan har han tjänstgjort som statens folkskolinspektör under tiden från och med den 1 juli 1913 till och med den 30 juni 1919, då han på egen begäran erhöll avsked från befattningen ifråga.

Vad till en början beträffar sökandens tjänstgöring som statens folkskolinspektör, lärar med hänsyn till de avbrott, som därefter förekommit i hans tjänstgöring, denna tid icke kunna utan vidare tillgodoräknas honom.

Vidkommande därefter hans tjänstgöring vid landsmålsarkivet äro i fråga om tillgodoräkning av denna tid bestämmelserna i 11 § 2 mom. av avlöningsreglementet den 6 juni 1925 (nr 270) för ordinarie befattningshavare tillämpliga. Enligt dessa bestämmelser må befattningshavare för samma ändamål, som avses i 1 mom., efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall helt eller delvis tillgodoräknas jämväl den tid han utom statens tjänst utfört sådant arbete av direkt allmännyttig beskaffenhet, som i avseende å sin art och omfattning finnes ur det allmännas synpunkt svara mot, vara jämförbart med eller av högre värde än det arbete, han har att utföra å befattningen. I anseende till de avbrott, som förekommit på grund av åtnjutna ledigheter, synes Kungl. Maj:t svårligen kunna förklara Levander berättigad att tillgodoräkna ifrågavarande tjänstgöring. Ett medgivande i sådan riktning skulle nämligen innebära, att Levander finge tillgodoräkna denna tjänstgöring efter förmånligare grunder, än vad som varit fallet, därest han under tiden varit anställd i statens tjänst.

I betraktande av Levanders ovanberörda, med hans nuvarande göromål likvärdiga tjänstgöring, såsom ordinarie folkskolinspektör och såsom befattningshavare vid landsmålsarkivet i Uppsala, vilken tjänstgöring efter avdrag av åtnjutna ledigheter uppgår till icke mindre än 13 år 10 månader 15 dagar, måste statskontoret emellertid finna det vara med billighet överensstämmande, att Levander får för uppflyttning till högre löneklass tillgodoräkna den del av berörda tjänstgöring, som överstiger 3 år, eller sålunda 10 år 10 månader 15 dagar. Statskontoret anser sig därför böra förorda, att riksdagens medgivande härtill inhämtas. I anseende till de säregna omständigheter, som föreligga i detta fall, torde några konsekvenser i icke önskvärd riktning ej vara att befara av ett dylikt medgivande.

Docenten Lindqvist har anhållit att från och med den 1 januari 1931 få åtnjuta avlöning enligt 30 löneklassen i lönegraden B 28.

Till stöd för denna sin framställning har docenten Lindqvist anfört bland annat:

Redan den 1 november 1905 började mitt arbete inom området för landsmålsarkivets verksamhet, i det att jag utsågs till sekreterare i styrelsen för undersökningen av östgötamålen, vilken syssla innebar, att jag blev ledare för dialektundersökningarna i Östergötland och norra Småland. Denna befattning skötte jag i nära 9 års tid eller till den 30 september 1914. Vid sidan av nämnda ledarskap bedrev jag under denna tid på nämnda styrelses uppdrag även speciella dialektundersökningar såväl i Östergötland (Valkebo, Östkinds, Björkekinds och Hammarkinds härader) som Småland (Norra Vedbo härad).

Sommaren 1914 påbörjade jag mitt huvudarbete på landsmålsforskningens område, nämligen undersökningen av dialekten i Hanekinds härad i Öster-

götland med särskild hänsyn till Vists socken, varmed jag fortsatt ända till tiden för mitt förordnande som föreståndare för landsmålsundersökningarna i Lund. Enbart själva uppteckningsresorna i terrängen ha tagit över två år i anspråk. Därtill kommer ett mångårigt arbete med systematiskt ordnande och bearbetande av det insamlade materialet. Hela detta insamlings- och undersökningsarbete faller inom ramen för landsmålsarkivets allmänna undersökningsuppgift, och resultaten komma dess samlingar till godo.

Från och med september 1926 har jag varit fast anställd vid landsmålsarkivet för att leda dess arbeten i Östergötland och norra Småland.

Jag har även för ortsnamnskommitténs räkning utfört ett omfattande upptecknings- och undersökningsarbete. Den första delen av detta arbete, som påbörjades år 1907, har bestått i ortnamnsgranskning för rikets allmänna kartverk i Uppland, Södermanland, Västmanland, Skåne och Östergötland och har pågått i tillsammans 16 månaders tid. Dessutom har jag under åren 1914/1926 som ett led i dialektundersökningarna i Hanekinds härad upptecknat och undersökt ortnamnen i samma härad, vilket bland annat resulterat i det 488 foliosidor stora verket Bjärka-Säby ortnamn. Detta arbete faller inom ramen för ortnamnsarkivets undersökningsuppgifter (s. k. djupundersökning) och kommer arkivets ortnamnsundersökningar i Östergötland till godo.

Mera stadigvarande anställning i ortnamnskommitténs tjänst erhöll jag från och med den första mars 1927, då jag förordnades till sekreterare, i vilken egenskap jag tjänstgjort tills dato. Då jag under detta förordnande i stor utsträckning arbetat på semestertid och övertid, kan min samlade tjänstgöring som sekreterare beräknas till 4 år med halv tjänstgöring.

Den 18 september 1918 förordnades jag till docent i svenska språket vid Uppsala universitet. Jag har under tiden 1 januari 1920 — 31 december 1925 varit innehavare av docentstipendium och under sagda tid fullgjort den för docentstipendiater stadgade undervisningsskyldigheten, har två månader under vårterminen 1925 uppehållit den med professuren i svenska språket förenade undervisningsskyldigheten samt har på grund av särskilt anslag under vårterminen 1926 givit den propedeutiska kursen nr 2 i nordiska språk. Jag har således under tillsammans 6 1/2 år i en följd haft full undervisning vid universitetet. Dessutom har jag hela min docenttid, från och med höstterminen 1918 till och med höstterminen 1930, så när som på höstterminen 1925, alltså under 24 terminer, varit biträdande lärare vid skilda universitetsseminarier. Jag vågar härmed hemställa om att även denna min akademiska tjänstgöring får räknas mig till godo för uppflytning i högre löneklass.

Om min tjänstgöring i landsmåls- respektive ortnamnsarkiven åren 1926/1930 jämte tjänstgöringen på min nuvarande befattning från 21 november 1930 till årets slut tillsammans räknas till 4 år, så skulle jag, med inberäkning av min nyssnämnda akademiska tjänstgöring, under 10 1/2 år i följd ha haft sådan anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning svarar mot eller är jämförbar med min nuvarande tjänst. Läggas härtil min ovannämnda extra tjänstgöring vid universitetets seminarier, den tid, jag under 9 år arbetat för Östgöta landsmålsförening, vars arbetsuppgifter och material senare övertagits av landsmålsarkivet, den tid på åtskilligt över 2 år, som jag använt enbart för dialektundersökningen i Hanekinds härad, vilken gjorts för landsmålsarkivets syften och till dess gagn, samt den tid på ett år och 4 månader, som jag

före ortsnamnsarkivets bildande arbetade på ortnamnskommitténs uppdrag och för rikets allmänna kartverks räkning, så överstiger den samlade tid, under vilken jag haft tjänstgöring eller bedrivit allmännyttigt arbete av samma art som min nuvarande tjänstgöring, väsentligt den tid av 12 år, som författningsenligt erfordras i min nuvarande tjänst för uppflyttning i högsta löneklass.

Vid docenten Lindqvists ansökning hava, jämte annat, fogats intyg av föreståndaren för landsmålsarkivet i Uppsala, professor H. Geijer, ordföranden i ortnamnskommissionen, professor B. Hesselman och sekreteraren hos centralstyrelsen för landsmålsföreningarna i Lund, professor E. Olson, och anhåller jag att beträffande dessa intyg få hänvisa till handlingarna i ärendet.

Över denna framställning har statskontoret den 5 februari 1931 avgivit utlåtande och därvid anfört:

Jämlikt bestämmelserna i kungl. brevet den 20 juni 1930 angående bestridande av med landsmålsundersökningarna i riket förenade kostnader m. m. äger föreståndaren vid landsmålsundersökningarna i Lund att åtnjuta avlöning motsvarande lönegraden 28 av den löneplan, som innefattas i avdelningen B av avlöningsreglementet den 22 juni 1921 i dess lydelse enligt kungörelsen den 6 juni 1925 (nr 270), skolande i avseende å honom gälla bestämmelserna i 33 § av kungörelsen den 26 juni 1925 med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen.

Lindqvist, som den 21 november 1930 förordnats till föreståndare för landsmålsundersökningarna i Lund, äger alltså åtnjuta lön enligt löneklass, som är närmast lägre än den, som skulle hava gällt, därest han varit innehavare av ordinarie tjänst i lönegraden B 28.

Enligt 11 § 1 mom. i ovanberörda avlöningsreglemente för ordinarie befattningshavare äger den, som från icke-ordinarie befattning vinner befordran till ordinarie tjänst och innehar sådan anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den ifrågavarande ordinarie tjänsten, för bestämmandet av begynnelselön i denna tjänst och sedermera för uppflyttning till högre löneklass tillgodoräkna den tid utöver tre år, under vilken han efter fyllda 18 år i en följd innehaft dylik anställning.

Enligt 2 mom. i nämnda § må för samma ändamål, som avses i 1 mom., befattningshavare, efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall, helt eller delvis tillgodoräknas jämväl den tid han utom statens tjänst utfört sådant arbete av direkt allmännyttig beskaffenhet, som i avseende å sin art och omfattning finnes ur det allmännas synpunkt svara mot, vara jämförbart med eller av högre värde än det arbete, han har att utföra å befattningen.

Av handlingarna i ärendet framgår bland annat, att Lindqvist under tiden 1 november 1905—30 september 1914 varit sekreterare i styrelsen för undersökningen av östgötamålen; att han alltsedan sommaren 1914 bedrivit synnerligen omfattande undersökningar angående vissa dialekter i Östergötland; att resultatet därav kommit landsmålsarkivets i Uppsala samlingar till godo; att han från och med den 1 september 1926 till och med höstterminen 1930 varit fast anställd vid landsmålsarkivet; att han under

en lång följd av år tidvis utfört ett omfattande upptecknings- och granskningsarbete för ortsnamnskommitténs räkning; att han alltsedan den 1 mars 1927 varit sekreterare i nämnda kommitté; att han efter att den 18 september 1918 hava förordnats till docent i svenska språket vid Uppsala universitet, under tiden 1 januari 1920—31 december 1925 innehaft docentstipendium och därunder fullgjort stadgad undervisningsskyldighet; samt att han under tiden 1918/1930 så gott som oavbrutet varit biträdande lärare vid olika professorers seminarier i ämnen, som äga nära sammanhang med landsmålsundersökningarna.

Med hänsyn till Lindqvists synnerligen långvariga och förtjänstfulla arbete för landsmålsundersökningarna i riket synes det statskontoret rättvist, att han för placering i löneklass får tillgodoräkna så stor del av sin tidigare tjänstgöring, som fordras för ernående av 30 löneklassen.

Statskontoret får därför hemställa, att Kungl. Maj:t härtill täcktes inhämta riksdagens medgivande.

Departementschefen.

Vid beräkningen av det anslag, som skulle bli erforderligt för bestående av de med landsmålsundersökningarna i riket förenade kostnaderna utgingo Kungl. Maj:t och riksdagen från att innehavarna av föreståndar- och medarbetarbefattningarna vid landsmålsinstitutionerna i Uppsala och Lund skulle bli berättigade att — på samma sätt som föreskrivits för andra icke-ordinarie befattningshavare i statens tjänst — erhålla uppflyttning i löneklass.

Sedan Kungl. Maj:t den 21 november 1930 förordnat innehavare av ovanberörda befattningar, hava nu från de sålunda förordnade ansökningar inkommit om uppflyttning i löneklass. I två fall, nämligen beträffande doktor Levander och docenten Lindqvist, föreligga emellertid sådana omständigheter, att Kungl. Maj:t icke utan vidare torde kunna medgiva dylik uppflyttning, utan torde frågan härom böra underställas riksdagens prövning.

Statskontoret har i utförligt motiverade utlåtanden, för vilka jag i det föregående redogjort, tillstyrkt bifall till ansökningarna. På de av statskontoret anförda skäl och därvid särskilt med hänsyn till doktor Levanders och docenten Lindqvists långvariga och förtjänstfulla arbete för landsmålsundersökningarna i riket finner jag mig böra, i anslutning till vad statskontoret därutinnan hemställt, tillstyrka de föreliggande ansökningarna. De säregna förhållanden, som här måste anses föreligga, synas mig utgöra en borgen för att ett bifall till framställningarna icke kommer att få prejudicerande betydelse.

Såsom jag redan framhållit under punkt 291 av 1931 års åttonde huvudtitel, torde den kostnadsökning, som bliver en följd av vad jag nu tillstyrkt, i fråga om budgetåren 1930/1932 kunna bestridas med till buds stående eller redan av riksdagen äskade medel. För budgetåret 1932/1933 torde däremot en mindre anslagsökning bli oundgänglig.

I anslutning till vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att medgiva,

dels att medarbetaren vid landsmålsarkivet i Uppsala, filosofie doktorn L. J. Levander må för uppflyttning till högre löneklass av sin tidigare tjänstgöring tillgodoräkna 10 år 10 månader 15 dagar,

dels ock att föreståndaren för landsmålsundersökningarna i Lund, docenten A. N. Lindqvist må för placering i löneklass tillgodoräkna så stor del av sin tidigare tjänstgöring, som erfordras för ernående, räknat från och med den 1 januari 1931, av 30 klassen i lönegraden B 28.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Enar Sahlén.
